

Nyutkomna stycken på vers. No 5, Några vackra visor eller sånger

Chronwall, Johan Henrik,

81 A Br.

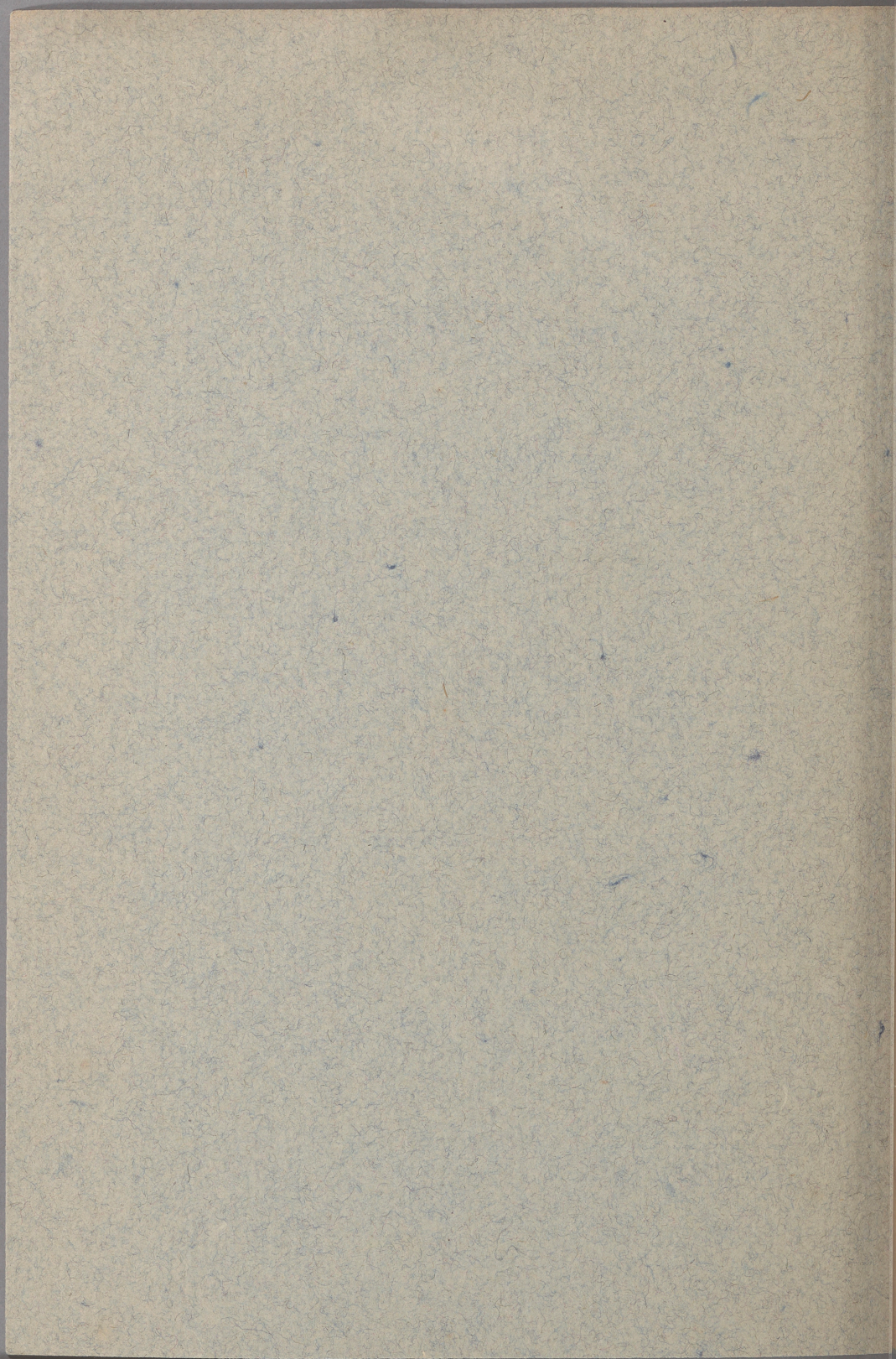

National Library
of Sweden

H R O N V A L L , J . H .
Y U T K . S T . P Å Y E R S

Titte b.
(Ba)
o

Sthlm
1895

N:o 5.

Nya vackra
Visor eller **Sånger.**

Innehåll:

1. Karolina, du min hjertans vän!
2. Skeppsgosse lilla, sakta och stilla.
3. Frans i Lorenzos sal.
4. Frans får bref från Karin.

Frans hemkomst efter sina sjöresor.

Pris: 10 öre.

Svenska Vis- o. Småskriftförlaget, Stockholm, Karlberg.

Stockholm, Wansölin's tryckeri, 1895.

Karolina.

1. Karolina, du min hjertans vän! Blott igenom dig Kan jag lycklig bli. Karolina! hulda flicka du, Var ej ond på mig, ty jag älskar dig. "Nej, jag litar ej Uppå dina ord Jag ej för en man Kärlek hysa kan." Karolina, ack hvarför då ej? Var ej ond på mig, Ty jag älskar dig .:;

2. Karolina! söta englabarn. Jag är hvarje stund Redebogen dig; Karolina! o du perleskatt, Ack hur längtar jag Både dag och natt. "Männens smicker är Endast skrymteri, Sök dig då en ann', Lemna mig i fred" Karolina, ack hvarför då ej? Var ej ond på mig, Ty jag älskar dig .:;

3. Karolina! ack, du känner ej Längtan i mitt bröst Och min kärlekseld. Karolina! ack Du känner ej denna ljufva tröst uti mitt bröst, "Ja I männer vet Att med list och svek Nätet lägga ut, Ni får derfor nej." Karolina, ack hvarför då ej? Var ej ond på mig, Ty jag älskar dig. .:;

4. Karolina, tro mig säkert du; Ty min trohet är Icke skrymteri. Karolina, sköna englabild, Dig jag hörer till Som en trogen vän, "Mamma säger städs. Tro ej dotter min Hvad nu man dig sagt Om din kärleksmakt". Karolina! ack hvarför då ej". Var ej ond på mig, Ty jag älskar dig. .:;

5. Karolina, allerskönaste mö, Låt beveka dig Och mig lyckliggör. Karolina, skänk mig nu ditt ja; Och som kärlekpant Räck mig nu din hand. "Om ditt hjertas skatt mig blott helgas skall, Mottag då min hand Såsom kärlekpant. Karolina, enda hjertans vän, Du förtjenat mig, Ty jag älskar dig. .:;

6. Karolina! hulda tusenskön! Hvilken sällhetsfröjd Lifvar nu mitt bröst. Karolina! tag nu mot en kyss På din runda kind och din rosenmund! "Dig jag hörer till, Gerna jag det vill, Kyss och smeka mig Hjertans innerlig, Karolina, o du öppnat har med din kärlekshand Nu vårt paradis. .:;

Skeppsgosse-Visa.

Skeppsgosse lilla!
Sakta och stilla
Gungar ditt skepp på det nyckfulla haf.
Rundt omkring verlden
Styr du väl färden;
Segla då lyckligt, men gå ej i qvaf.
Mellan himlen och jorden
Annat hem du ej har,
Och ditt allt är ju vorden
Skutan, hvarpå du far.
Snabb, snabb öfver vågen
Segla glad, segla glad i hågen,
Håla hoj.

Skeppsgosse lilla!
Sakta och stilla
Gungar ditt skepp på det nyckfulla haf.
Rundt omkring verlden
Styr du väl färden;
Segla då lyckligt, men gå ej i qvaf.
Någon drottning kanhända
Som sin man för dig bort.
Eller hajen gör ända
På ditt lif innan kort
Skeppsgosse lilla,
Sakta och stilla
Gungar ditt skepp på det nyckfulla haf.
Rundt omkring verlden
Styr du väl färden;
Segla då lyckligt, men gå ej i qvaf.

(Ur: Frans i Lorenzo sal.)

Glädjen jublade i salen. —
Hjelten ock med glädje drack.

Som det var anlände posten: —
Ren valuta fick nu Frans,
»Ser du», sade Lord Lorenzo,
»mod med guld belönadt blir!»
Men han tackade och tryckte
penningarna i sin pung —
satte sig bland männen åter,
tömde mångt glas med dem.

Jemt om äfventyr han talte,
så på land, som uppå haf —
det som glädde mest dem alla:
var hans strid med rövvarne.
Så med ett förnöjsamt lynne
satt han i Lorenzos sal;
der han ämnade att dröja
ända till midsommar'n kom.

XXIII.

Frans får budskap från Karin.

»Hur skön du sitter der på himlen höga,
du milda sol, och från din blåa grund
till jorden blickar med ditt klara öga
och ler åt öarna i gyllne sund!
Du ler åt vandraren, som går i lunden,
den evigt längtande, af kärlek bunden,
som ej får hvila, får ej ro på jorden,
förrän han hunnit till den kära Norden.

Det är så qvafft uti Lorenzos salar. —
Långt bättre är att här i skuggan gå
och vandra fram emellan berg och dalar
och höra foglarna bland träden slå. —

Ack om jag lycklig såsom dessa vore:
på lätta vingar jag då genast fore
i blå omätlig rymd utöfver jorden —
och stannade uti den kära Norden.

Ack! den, som re'n det sälla målet hunnit,
den sköna vänskapens och fridens hamn:
Jag hade trygg min älskarinna funnit
och hviskade min kärleks ljufva namn. —
Men dagar gå och stunderna de ila,
snart kommer väl den långt aflägsna hvila,
snart kommer den, som seglat har kring jorden,
och famnar vännen sin, som bor i Norden.

Två måna'r har jag hos Lorenzo gästat,
i dryckessalen har jag sutit glad;
men, der för evigt har jag mig ej fästat,
snart ta'r jag afsked af Francisco' stad:
Snart ta'r jag afsked af Lorenzos dotter:
ty lika falla icke menskans lotter. —
Jag har en vän, en lott på denna jorden,
det är den käraste, hon bor i Norden.

Nu har jag sväfvat kring på jorden vida
och pröfvat verlden till sin hela grund.
Det dystra hafvet kan jag ej mer lida;
jag längtar hellre till en vänlig lund,
der lilla vännen hviskar i mitt öra. —
O, det blir ljufligare till att höra,
än alla böljors sus på denna jorden;
men denna vännen finnes blott i Norden.

Hur glädtigt blickar jag utöfver vågen,
hur gerna har jag gungat deruppå!
Hur ljus och hög är icke himlabågen,
hvarunder dessa silfverböljor slå!
Ack! huru högt med älskar'ns tanke flyger
min tanke hän, till dess han ändtligt smyger
liksom en tröttad fogel öfver jorden
och stannar hos min vän, som bor i Norden.

Ligg still, min hafsörn, ryck dig ej från stranden,
fast böljorna emot din bringa slå;

om tvenne dagar styr jag mot Nordlanden;
då skall du nog få kämpa med det blå;
då kan du glädtigt dig i skummet doppa,
bland höga vågor skall du då få hoppa;
ty jag får intet lugn på denna jorden,
förrän jag ser min Karin uti Norden!

Kanhända vännen fins ej mer i lifvet —
den kära Karin, som jag älskat så!
Kanhända hennes tjäll står öfvergifvet?
Ack! hvarför skall då fogeln toner slå?
Hvem skall han gläda? Mig kan ingen gläda;
ty sorgens bana vill jag då beträda:
då vill jag sväfva vildt kring hela jorden,
se'n först jag kransat vännens graf i Norden.»

Så suckar Frans uppå den öde stranden,
liksom en jagad falk han slagit ned.
Inunder pannan hvilar ena handen —
och i den andra långsamt svärdet gled.
Här i detsamma fram en sjöman träder
och slår på hjeltens axel, då han qväder:
«Min vän! jag hafver sökt dig vidt på jorden;
ty jag har bref från en, som bor i Norden.» —

»Det är från Karin», straxt nu Frans han sade.
»I Norden skall då snart mitt bröllop stå.
Ack, om jag hvita svanens vingar hade:
jag flöge straxt utöfver böljan blå!
Nyss satt jag sorgsen med mitt svärd i handen
och hörde böljans dystra dån mot stranden;
nu är jag glad, den gladaste på jorden,
ty vännen min, hon lefver uti Norden.»

Den sjöman sad': bland jordens flickor alla
en trognare, än Karin vet ej jag;
ty guld och rikdom kan ej henne kalla
det lumpna viker för dess själs behag.
Men dag från dag hon väntar dig på stranden
tills mörkret drager slöjan öfver landen:
Ja! många tårar har hon fällt på jorden
se'n sist du var uti den höga Norden.

Välkommen är du, när helst dit du hinner!
så bad hon att jag skulle helsa dig.
Jag hennes budskap är, blott dig påminner;
tag vänligt denna helsningen från mig!
Men, nu farväl! här räcker jag dig handen,
i morgon kommer jag hit ned på stranden.
Farväl till dess, du lycklige på jorden,
men glöm ej Karin nu, som bor i Norden!»

»Säg icke så, min vän!» nu Frans tillade,
»förr vill jag glömma jordens lumpna guld;
hon var den första som mitt hjerta hade,
hur kär hon var mig, o, hur öm och huld!
Vår tro är svuren uti gröna salar,
den eden hörde både berg och dalar:
Det hörde Gud, som råder öfver jorden,
att jag med Karin ville dö i Norden.

Om tvenne da'r jag far från Vesterlanden,
I morgon skall jag följa med på jagt;
om ej för detta: styrde jag från stranden;
men gerna håller jag hvad jag har sagt;
Men nör, min vän, hvad jag dig nu vill säga:
en trogen vän skall du nu i mig äga —
för det du har mig vida sökt på jorden,
skall du få följa med mig hem till Norden;

der skall du räknas högt bland bröllopgäster,
och tvenne män har jag förutan dig;
en särskild kärlek vid er tre jag täster —
och aldrig bli'n I glömda utaf mig!
Farväl, min vän, här räcks den trogna handen;
på öfvermorgon väntas du på stranden;
då styr jag glädtigt emot fosterjorden
hem till min vän, hem till den kära Norden!

— Nu sjunker solen bakom hafvets böljor,
nu står jag ensam uppå stranden här;
den mörka slöjan i sin natt mig höljer;
men glad som fogeln i min själ jag är
Nu vill jag vandra tyst utöfver stranden;
ty jag vill skrifva bref emot hemlanden:

ja! jag vill skriva hvar jag fins på jorden,
och att jag ämnar mig nu hem mot Norden.

Ett ord vill jag ej för Lorenzo säga
om hvad som har tilldragit sig på strand.
Ej minsta aning bör han derom äga
att jag har »fästmö» i ett annat land.
På öfvermorgon styr jag glad från stranden
med allt mitt gods och guld emot Nordlanden;
ty jag har funnit lyckan uppå jorden —
och som en Cresus kommer jag till Norden.»

I yngre dagar skref författaren Chronwall 2 böcker, som bland allmänheten (särdeles bland ungdomen) hade stor spridning. Den ena af dessa böcker var:

EDVARD OCH BRYNHILDA, en taffla ur emigrantlifvet,
om två unga emigranternes färd och växelrika lefnadsöden i Amerika. Den boken består af 32 sånger och är i sin helhet 160 sidor stor, har länge varit utsäld, men utkommer i bokhandeln i ny upplaga till nästa år, pris 1 krona. — Den andra boken var:

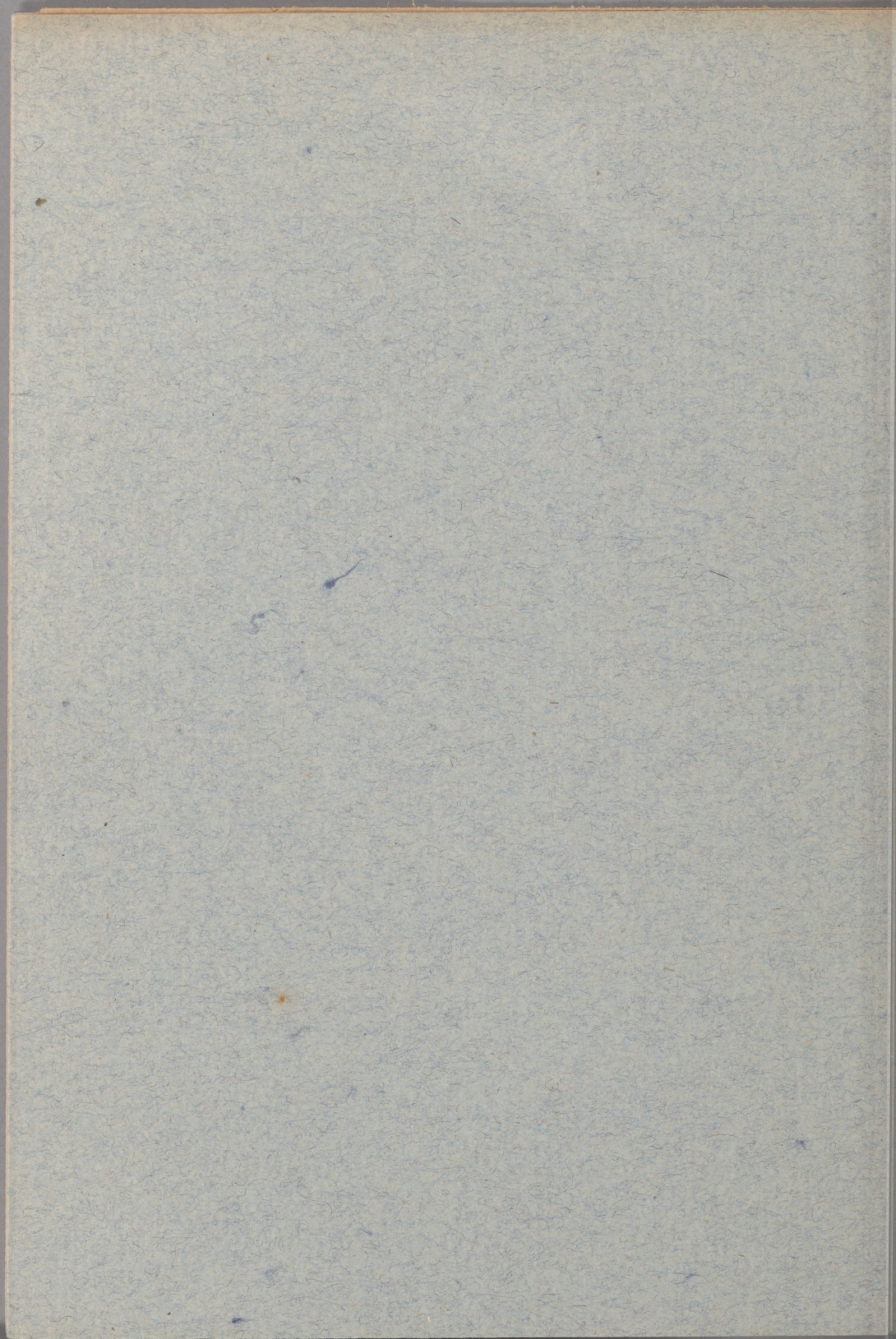
FRANS OCH KARIN, en bild ur sjömanslifvet,
och består af 27 sånger eller berättelser på vers. Med många små illustrationer. Utkommer i bokmarknaden till nästa år. Pris 40 öre. Kan då erhållas i parti från detta förlag mycket billigt.

Innehåll till boken »Frans och Karin»:

1. Gubben Stjernlund och hans son Frans.	14. Resan till Ostindien.
2. Frans ungdom.	15. Öfverfallen af sjöröfvare.
3. Karins längtan.	16. Frans på en stenklippa.
4. Frans tager afsked af Karin.	18. Tar ett skepp från sjöröfvarne.
5. Karins sorg.	19. Beslutet.
6. Frans tager afsked af sin fader och skall resa till sjös.	20. Seglar med skeppet till dess ägare i Mexiko.
7. Första resan på hafvet.	21. Får der stor belöning.
8. Frans såsom tiggare i England.	22. Frans i Lorenzo' sal.
9. Resan till Afrika.	23. Får budskap från Karin.
10. Frans öfverfallen af vildar.	24. Far ut med Lorenzo på jagt.
11. Återfärden till England.	25. Resan mot Norden.
12. Frans som sjöhjelte.	26. Återser Karin.
13. Längtan till Norden.	

O. s. v., o. s. v.

Ingen må glömma att förskaffa sig denna vackra och trefliga bok en gång då den i sin helhet utkommer. Priset blir som nämndt är endast 40 öre.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
								
								